

Bir Ara

– Karsî · 26 Şubat 2018

BİR ARA

Sonunda kuş misali mutluluktan havaya
Uçuyordum bir ara indiren sen oldun yar
Ayrılık treninden vuslat adlı yuvaya
Göçüyordum bir ara bindiren sen oldun yar

Şu üç günlük dünyada mutluyduk iki aşık
Hayatımda ilk defa sandım kendimi maşuk
Her sabah uyanınca güzel günlere ışık
Saçuyordum bir ara söndüren sen oldun yar

Nasip değilmiş demek tatmadık mürüvveti
Şükürle donatsak da sevda denen serveti
Yüreğinle sunduğun o nadide şerbeti
İçiyordum bir ara dindiren sen oldun yar

Şimdi ayrı yollarda yürüyoruz velhasıl
Bilmem kavuşur muyuz, ne zaman, nerde, nasıl?
Ateşledin fitili yanan bendim son fasıl
Kaçuyordum bir ara yandıran sen oldun yar

Habersizdik halbuki kaderin sürprizinden
Vazgeçmedi şu hayat bir türlü kaprisinden
Ucu aşka dokunan muhabbet köprüsünden
Geçiyordum bir ara döndüren sen oldun yar

Murat Gökçe Karsî
25.02.2018